

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA?

CONTACTS

COMOARA

Aici sau acolo?

Fă-mi o turtă

Dăruirea a salvat
trei vieți

Dăruiește cu bucurie

Câștig pentru
ambele părți

NOTA EDITORULUI O ALTFEL DE BOGĂȚIE

Primul om care a atins statutul de miliardar a fost magnatul John D. Rockefeller (1839-1937). A făcut primul său milion de dolari când avea 23 de ani și a ajuns miliardar la 50. De fapt, cu o avere netă de 418 miliarde de dolari calculată la valoarea actuală a dolarului, el este considerat cel mai bogat american din toate timpurile și din vremurile moderne.

Însă la 53 de ani s-a îmbolnăvit. Întregul corp îi era chinuit de durere și și-a pierdut tot părul de pe față, cap și corp. Ar fi putut, literalmente, cumpăra orice și-ar fi dorit, însă era într-o așa agonie că nu putea digera decât lapte și biscuiți. Un asociat scria: „Nu poate dormi, nu poate zâmbi și nimic din viață nu mai înseamnă ceva pentru el”. Doctorii i-au prezis că va muri într-un an.

Într-o noapte, zăcând treaz și gândindu-se la viața lui și la ceea ce a realizat, a meditat la faptul că nu va putea lua cu el în viața următoare nimic din succesul său. Dintotdeauna făcuse donații

pentru cauze bune, însă acum se hotărî să doneze o parte însemnată din averea lui pentru spitale, școli și muncă misionară. În domeniul medical donațiile sale au contribuit la realizarea unui vaccin pentru meningită, dezvoltarea penicilinei și tratamente pentru malarie, tuberculoză și difterie.

Însă cea mai uimitoare parte din povestea lui Rockefeller este că, cu cât făcea mai multe donații, cu atât mai mult starea lui de sănătate s-a îmbunătățit. Deși se părușe că va muri la 53 de ani, el a trăit până la 97. El a fost un om care a știut cum să-și pună țeluri și să le atingă, dar când și-a dăruit viața bunătații și generozității atunci a găsit adevărata fericire.

Poate că noi nu avem miliarde, sau milioane, de donat celor în nevoie, însă putem învăța din lecțiile lui Rockefeller să găsim pacea și bucuria când suntem generoși cu resursele și timpul nostru și să ne punem amprenta în bine.

NU AȘTEPTĂ

SALLY GARCÍA

Aș vrea să o poți întâlni pe prietena mea Vanessa! Ea este un exemplu perfect de om care pune evanghelia în practică. Când a început să urmeze studiul nostru biblic era mamă singură cu trei adolescenți și, crede-mă, a avut parte de multe dificultăți. Poate de aceea avea acel *ceva*, o fericire contagioasă, o sclipire în ochi și un râs instant – mai ales la glume despre ea.

Mulți dintre noi gândim că vom fi mai generoși odată ce suntem noi mai „aranjați” și mai stabili economic. Așteptăm până avem ceva *extra*, dar când se întâmplă asta? Uneori mie îmi place să visez la cauze nobile pe care aș dori să le susțin dacă aș câștiga la loterie. „Vise” sunt tot ce vor rămâne – pentru că nu am cumpărat niciodată vreun bilet la loterie!

Deci, am privit-o și am învățat de la Vanessa. Ea nu așteaptă „ziua” – ea are un fel de generozitate prietenoasă și strecoară câte o bancnotă împăturită în mâna cuiva bătându-l ușor pe umăr. Ea are inima deschisă față de nevoile altora și încearcă să vadă când poate fi o binecuvântare – fie cu bani, mâncare, timp, o mână de ajutor sau încurajare. De multe ori apare cu un cadou

special sau ceva bunătați și acesta este modul ei de a spune „Te prețuiesc. Am observat ce îți place. Uite, bucură-te de ele.”

Cu câțiva ani în urmă Vanessa începu să viseze să se mute într-un loc unde copiii ei să aibă mai multe ocazii să studieze și să se stabilească. Îmi amintesc de primul ei apartament micuț, mobilat cu mobilă primită de la alții, și, deși muncea să-și atingă țelul familiei ei, a continuat să-i ajute cu generozitate și pe alții cu fiecare ocazie. La momentul respectiv „visul” ei părea fantastic, de neatins, însă rând pe rând copiii ei au putut să studieze și să pornească bine în viețile lor de adulți.

Gândindu-mă la Vanessa în căutarea unei explicații logice că cineva ar putea să-și atingă țelurile personale și financiare și în același timp să fie mereu dispus să ajute pe alții, am găsit formula biblică: „Dați și vi se va da; ba încă, vi se va turna în sân o măsură bună, îndesată, clătinată, care se va vărsa pe deasupra. Căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura”.¹

SALLY GARCÍA ESTE PROFESOARĂ,
MISIONARĂ ȘI MEMBRĂ ÎN ORGANIZAȚIA
THE FAMILY INTERNATIONAL ÎN CHILE.

1. Luca 6:38

COMOARA

PETER AMSTERDAM

În cea de-a doua parte din Matei capitolul 6, Iisus vorbește despre relația noastră cu lucrurile materiale. El începe prin a ne învăța despre prioritățile și atitudinile noastre corecte față de lucrurile materiale:

Nu vă strângeți comori pe pământ, unde le mănâncă moliile și rugina și unde le sapă și le fură hoții; ci strângeți-vă comori în cer, unde nu le mănâncă moliile și rugina și unde hoții nu le sapă, nici nu le fură. Pentru că unde este

comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.¹

În Palestina în timpul lui Iisus oamenii își păstrau valorile (bunuri sau monede) într-un loc de păstrare sau o cutie solidă din casă,² sau le îngropau sub podea sau în alt loc.³ Bogații aveau și haine scumpe, care erau în sine o formă de bogăție. Însă metalele prețioase se puteau coroda sau puteau fi furate, moliile puteau strica hainele, iar grâul stocat în hambare putea fi mâncat de șoareci; ideea fiind că posesiunile

1. Matei 6:19-21
2. Vezi Matei 13:52.
3. Vezi Matei 13:44.
4. Psalmul 23:4-5
5. Proverbe 27:24
6. Vezi Proverbe 6:6-8.
7. Vezi 1 Timotei 5:8

8. Vezi Eclesiastul 3:13; 1 Timotei 4:4.
9. Stott, *The Message of the Sermon on the Mount*, 155.
10. 1 Timotei 6:10
11. Coloseni 3:1-2
12. 1 Timotei 6:17-19
13. Matei 6:24

materiale sunt temporare și trecătoare, ele nu țin și nu ne urmează în viața de apoi.

Această idee apare și în Vechiul Testament:

Nu te chinui ca să te îmbogățești, nu-ți pune priceperea în aceasta. Abia ți-ai aruncat ochii spre ea și nu mai este; căci bogăția își face aripi și, ca vulturul, își ia zborul spre ceruri.³ Căci nicio bogăție nu ține veșnic.⁵

Este important să înțelegem ce critică Iisus când ne spune să nu ne strângem comori pe pământ. Haide să privim mai întâi ce *nu* dezaproabă El. El nu vorbește împotriva posesiunilor materiale. Scriptura laudă furnicile că își depozitează mâncare pentru iarnă,⁶ și îi ceartă pe cei care nu se ocupă de nevoile familiei lor.⁷ Ni se spune, de asemenea, să ne bucurăm de lucrurile create de Dumnezeu.⁸ Deci, Iisus nu vorbește împotriva faptului de a avea posesiuni, de a face provizii pentru viitor și de a ne bucura de darurile pe care Dumnezeu ni le-a dat.

Deci, despre ce vorbește Iisus? John Stott exprimă astfel:

Ceea ce interzice Iisus celor ce Îl urmează este acumularea egoistă de bunuri (nu vă strângeți pentru voi comori pe pământ); un trai extravagant și luxos; împietrirea inimii care nu simte nevoia colosală a celor mai puțin privilegiați; fantezia nebună că viața omului constă din abundența lucrurilor pe care le deține; și materialismul care ne propunește inimile în pământ ... Cu alte cuvinte: „strângeți comori pe pământ” nu înseamnă cele necesare (să îți faci provizii responsabile pentru viitor), ci să fii lacom (precum avarii care adună și materialistii care vor tot mai mult). Acestea sunt lucrurile despre care ne avertizează Iisus.⁹

Iisus vorbește împotriva *iubirii* de lucruri materiale, când acumularea acestora devine țelul sau sursa bucuriei tale. Banii nu sunt răi, însă „iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor.”¹⁰

Există multe lucruri bune de urmărit, dar dacă sunt căutate din motive nepotrivite nu mai respectă învățăturile lui Iisus. Dacă

ne îndepărtează de valorile împărăției lui Dumnezeu, atunci aceste comori sunt rele. De aceea este important ca, comoara noastră să fie cerească iar noi să ne aliniem inimile și mințile cu valorile lui Dumnezeu. După cum spunea George Müller: „Dacă îți aduni comori cerești, acestea îți îndreaptă inima către Cer”.

Apostolul Pavel a scris ceva asemănător:

Dacă deci ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ.¹¹ Îndeamnă pe bogății veacului acestuia să nu se îngâmfе și să nu-și pună nădejdea în niște bogății nestatornice, ci în Dumnezeu, care ne dă toate lucrurile din belșug, ca să ne bucurăm de ele. Îndeamnă-i să facă bine, să fie bogăți în fapte bune, să fie darnici, gata să simtă împreună cu alții, așa ca să-și strângă pentru vremea viitoare, drept comoară, o bună temelie, pentru ca să apuce adevărata viață.¹²

Mai apoi Iisus vorbește despre a nu sluji la doi stăpâni: Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. Căci sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt; sau va ține la unul și va nesocoti pe celălalt; nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.¹³

Cuvântul grecesc tradus prin bani este *mamōnas*, care apare tradus și *mammon*, *money* (*bani*) sau *bogăție*. Iisus spune că dragostea, loialitatea și devotamentul nostru trebuie să fie față de Dumnezeu, mai presus de lucrurile materiale. Trebuie să ne punem încrederea în Dumnezeu și nu în banii, posesiunile sau orice alte lucruri materiale pe care le avem. Nu este nimic rău în banii înșiși, însă este greșit să ne lăsăm sub puterea lor și să le slujim.

PETER AMSTERDAM ȘI SOȚIA LUI,
MARIA FONTAINE, SUNT DIRECTORII
ORGANIZAȚIEI THE FAMILY
INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ
DE CREDINȚĂ. ADAPTAT DUPĂ ARTICOLUL
ORIGINAL.

AMY JOY

Bucuria lui Iisus

Într-o dimineață friguroasă și mohorâtă m-am trezit și am constatat că am dormit prea mult. Supărată, m-am dat jos din pat și am început să mă îmbrac bombănind. Apoi mi-am amintit! Aveam în dimineața aceea un proiect de Ziua Femeii la care trebuia să particip! Centrul nostru misionar organizase cu diferite ocazii sărbătorirea femeilor din Africa de Sud, iar în dimineața aceea trebuia să mergem la un centru pentru mame cu dificultăți, unde să servim cu ele ceaiul de dimineață și mici bunătăți precum prăjitură cu morcovi și delicioasele prolouri elvețiene și să le împărțim diferite produse de înfrumusețare și de igienă personală.

Degetele mele se mișcau cu încetinitorul aranjându-mi părul, prea înfrigorată să îmi mai pese de vreo coafură mai deosebită. Am vrut să îl prind în coadă dar nu am găsit nici un elastic. Privindu-mi reflecția în oglindă am concluzionat că mergea și cu ce găsisem la îndemână, un

elastic extra-mare în culori haioase.

Strângând din dinți frustrată de cum mi-a început ziua, am coborât în camera de zi a centrului nostru să descopăr, spre descurajarea mea, că și acolo era confuzie și grabă. Michaela trebuia să încălzească niște plăcițele ce urmau să fie servite, dar cuptorul nu se încălzea suficient de repede. Stefanie îngrămădea lucrurile în mașină și amândouă mă așteptau pe mine, ceea ce nu a făcut decât să-mi reamintească de întârzierea și exasperarea dimineții mele.

În sfârșit eram în mașină și am pornit. Eram toate stresate și am stat în tăcere neplăcută cam tot drumul, cu excepția câtorva remarci ale mele. Mă întrebam dacă chiar era nevoie de mine deoarece se părea că Stefanie și Michaela se ocupaseră de toate.

Am ajuns la destinație și am început să aranjăm mesele, iar femeile au început să apară și să se așeze. Una purta doar un tricou și avea o

11

„Fericirea este precum gemul; dacă îl întinzi mult în jurul tău nu se poate să nu îți ajungă și pe degete”.

păturică în jurul taliei și a picioarelor. *Probabil că îi este mai frig decât mi-e mie*, am gândit eu.

Michaela a început să pună întrebări ca să spargă gheața și să le facă pe femei să se deschidă. Eu am făcut o glumă și toate au râs. Partenerele mele m-au privit cu ușurare și surpriză, fiindcă eu fusesem cea mai bosumflată în acea dimineață.

Antrenându-ne în conversație am uitat cât de frig era în cameră sau cât de obosită eram. Îmi plăcea să văd că faptele mele aduc bucurie. Una dintre cele mai tăcute dintre fete a început să vorbească despre fotbal și despre noutățile transferului unui jucător cunoscut. Fiindcă eu am un frate microbist știam despre ce vorbește, iar fata se bucură să aibă cu cine să discute, fiindcă celelalte doamne de la centru nu erau la fel de interesate de fotbal.

La întoarcere toate zâmbeam și eram bine dispuse. Deci, ce s-a schimbat? Era același drum pe care am condus și la venire, eram la fel de înfrigurate (dacă nu și mai tare) iar acum conduceam cu soarele în ochi. Dar eram fericite. Era un sentiment incontrolabil de efervescență. Mersesem undeva, făcusem oamenii să se simtă iubiți și fericiti și am revenit acasă mai binecuvântate.

Există o vorbă care spune: „Fericirea este precum gemul; dacă îl întinzi mult în jurul tău nu se poate să nu îți ajungă și pe degete”. Cred că

același lucru s-a întâmplat azi. Am mers undeva, am depășit sentimentele noastre inițiale și am decis că ceea ce dorea Iisus de la noi era să dăruim dragoste și bucurie celor mai puțin norocoși ca noi și asta am făcut. Și, sincer, părea că noi am beneficiat mai mult din treaba asta.

Bucuria lui Iisus nu este cea pe care o dai altora când te simți bucurios fiindcă așa *vrei* să faci pe moment. Bucuria lui Iisus este să vezi că cineva este în nevoie, chiar dacă nu este ceea ce *vrei* să faci sau ceea ce simți că ai face. Bucuria Lui este contagioasă și când dăruiești te simți la fel de bine ca atunci când primești.

Frumusețea bucuriei lui Iisus este că o putem dărui oriunde oricui; de fapt, asta *ar trebui* să facem. Există un vers dintr-un cântec: „Dacă dai dragoste, primești dragoste și toți vor avea îndeajuns”. Așa este și cu bucuria. Dacă o revărsăm și Dumnezeu revărsă și nu putem niciodată să depășim dărnicia Lui.

Deci, hai să dăruim puțin din bucuria lui Iisus azi și să urmărim cum ne va schimba lumea.

AMY JOY MIZRANY S-A NĂSCUT ȘI TRĂIEȘTE ÎN AFRICA DE SUD. EA ESTE MISIONARĂ FULL-TIME CU HELPING HAND ȘI MEMBRĂ ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL, IAR ÎN TIMPUL LIBER CÂNTĂ LA VIOARĂ.

Willie și favoarea de cinci minute

De abia terminasem de distribuit cele 50 de pachete de 10 kg de ajutoare pentru săraci, majoritatea văduve și persoane cu dizabilități, într-o sală la marginea celei mai mari mahalale din Africa de Est.

Bucuroasă de realizarea acestui proiect m-am întors să plec când colega mea, Sally, ținând ultimul pachet spuse: „Înainte să încheiem hai să ducem repede acest pachet lui Willie mai la deal. El nu poate să coboare până aici.”

Eram obosită și transpirată și mă dureau spațele. „Mai la deal” părea ușor, însă după ploaie cărarea era noroioasă și trebuia să pășim pe pietre și gunoaie să ajungem la coliba lui.

Voiam să amân pentru o altă zi dar mi-am amintit de noua mea rezoluție „favoruri de cinci minute”, inspirată de ceea ce citisem cândva online:

Vrei să faci lumea un loc mai bun? ... Alătură-te ideii „favoruri de cinci minute” căci nu este mai complicat decât îi spune numele: ia cinci minute din timpul tău să faci ceva pentru

beneficiul altuia. ... Nu te costă prea mult, dar poate însemna foarte mult pentru cineva.¹

Adam Grant de la Școala Wharton, Universitatea Pennsylvania, este un alt susținător al favorurilor de cinci minute. El practică o abordare înviorătoare a vieții și a succesului, ceva ce nu ai asocia în mod normal cu un profesor de comerț. Munca lui se concentrează pe faptul că dacă tu ești cel care dăruiește – adică oferi ajutor colegilor – îți va aduce în final mai mult succes și respect decât dacă ai fi tu cel care primește.

1. https://www.huffpost.com/entry/five-minute-favor-adam-rifkin_n_3805090
2. Vezi <https://www.thecut.com/2015/08/just-take-5-minutes-to-do-someone-a-favor.html>.
3. Luca 6:38

Să nu te îngrijoreze niciodată numărul. Ajută un om o dată și începe întotdeauna cu cel mai apropiat de tine. – *Maica Tereza (1910-1997)*

Felul în care îi tratezi pe cei care nu sunt în poziție să te ajute, să te favorizeze sau să-ți aducă vreun beneficiu trădează starea adevărată a inimii tale. – *Mandy Hale*

Majoritatea oamenilor încearcă să își pună amprenta. Nu încerca; fii amprenta. – *Ogwo David Emenike*

Scopul vieții nu este să fii fericit. Este să fii util, să fii onorabil, să fii milostiv, să conteze că ai trăit și că ai trăit bine. – *Ralph Waldo Emerson (1803-1882)*

Chiar a scris o întregă carte pe acest subiect. În studiul său despre vânzători performanți, spre exemplu, el a descoperit că aceștia au „un scor excepțional de ridicat la capitolul... dorinței de a face ceva în beneficiul altora”.

Generozitatea la locul de muncă este o idee foarte frumoasă însă o rețineră pe care o au mulți față de această filozofie este: Cine are timp pentru asta? Grant explică că nu orice faptă de dăruire trebuie să dureze mult.²

Gândindu-mă puțin la asta mi-am dat seama că fiind generos și răspândind fericire în jurul tău este și în beneficiul tău fiindcă îți crește stima de sine și îți îmbunătățește și viața ta în general. Unii chiar spun că are legătură cu longevitatea. De fapt, dăruirea este asociată cu binecunoscutul adevăr: „Dați și vi se va da; ba încă vi se va turna în sân o măsură bună, îndesată, clătinată, care se va vărsa pe deasupra. Căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura.”³

Înapoi la Willie. Ei bine, am urcat la deal și când am intrat în coliba lui micuță am știut că a meritat efortul. Willie stătea într-un pat șubred, singura piesă de mobilier care îi mai rămăsese după recente inundații, când râul murdar care curge prin mahala și-a ieșit din albie. Willie fusese salvat și mutat mai la deal într-o cămăruță.

Am aflat că Willie lucrase la clubul local de golf cărând crosele jucătorilor, dar a fost lovit de o mașină și accidentul l-a costat piciorul. Șoferul a fugit de la locul accidentului dar mai târziu, când a fost prins, s-a aflat că el nu fusese

accidentat dar nici nu-l putea despăgubi pe Willie pentru accident.

Datorită dizabilității sale Willie și-a pierdut slujba. Acum nu mai putea să-și plătească chiria și se temea că va fi evacuat. Visa să-și deschidă un mic stand la marginea drumului să vândă produse de curățenie celor din comunitate sau trecătorilor, însă nu avea bani să pornească o asemenea afacere.

Willie primi pachetul nostru cu un zâmbet larg. „Dumnezeu v-a trimis!” spuse el și o lacrimă i se scurse pe obraz.

Favoarea aceasta ne-a luat mai mult de cinci minute dar a avut un impact uriaș în viața acestui om căci i-am adus un ajutor imediat dar a fost și începutul unei ocazii pentru Willie. După vizita noastră am contactat alți oameni care au fost dispuși să îl ajute. Până acum a adunat bani pentru trei luni de chirie și primește lunar pachete cu mâncare donată la ușă.

„Datorită vouă mi-am găsit speranța și scopul”, spuse Willie, când binevoitori i-au donat produse pe care să le vândă la micul lui stand pe marginea drumului!

Nimeni nu poate prevedea ce lucruri mărețe poate pune în mișcare o favoare de cinci minute într-o zi obișnuită, la locul de muncă sau când ne vedem normal de drumul nostru.

IRIS RICHARD ESTE CONSILIERĂ ÎN KENYA, UNDE ESTE ACTIVĂ ÎN COMUNITATE ȘI ÎN MUNCĂ MISIONARĂ DIN 1995.

MARA HODLER

DĂRUIEȘTE CU BUCURIE

Era o dimineață obișnuită la noi în casă. Ne grăbeam fiecare în treaba lui – copiii să se pregătească pentru școală, eu să pregătesc micul dejun, să pun lucrurile la locul lor, să pun ingredientele pentru cină în Crockpot, să mă fardez, etc. Cea mică încerca să-și toarne un pahar cu lapte dar nu prea reușea, așa că am rugat-o pe sora ei mai mare să o ajute. Nu știu din ce motiv dar în aceea dimineață ea nu era în toane bune să ajute. Dădu ochii peste cap, apucă paharul, turnă în grabă și îl puse pe masă în grabă. Această reacție bosumflată a surorii continuă cu o ceartă între ele. Nu era de bine.

Și astfel am fost tentată să-mi pierd și eu stăpânirea de sine. Însă am decis să transform

1. 2 Corinteni 9:7
2. Matei 25:40
3. Apocalipsa 3:20

situația într-o lecție. „Dragă”, am spus, „știi că există o diferență între a dărui și a dărui cu bucurie? Sau între a servi și a servi cu bucurie?” Se pare că ideea aceasta era o noutate pentru ea.

Ceea ce îmi amintește de o poveste pe care am auzit-o odată despre un om bogat dar zgârcit. Nu-i plăcea să audă de nevoile financiare din sat, iar când dăruia o făcea doar din datorie. Într-o duminică dimineața a mers la biserică iar când farfuria pentru donații a ajuns și la el și-a băgat mâna în săcuțul pentru monede, pipăi cea mai mică monedă și o aruncă în farfurie. Dar privind moneda cum îi cădea printre degete își dădu

“

Unii cred că doar o putere mare poate ține piept răului. Dar asta nu este ce am descoperit eu. Eu am descoperit că lucrurile mici, faptele de zi cu zi ale oamenilor obișnuiți țin în frâu întunericul. Fapte simple de bunătate și de dragoste. – *Gandalf, în Hobbitul: O călătorie neașteptată (Warner Bros., 2012)*

Datorită faptului că a venit pe pământ sub formă umană și că a trăit și a murit pentru noi, Iisus a făcut posibil pentru noi să primim cea mai mare comoară: viața veșnică. El oferă

gratuit această comoară tuturor celor care Îl invită în viețile lor. El spune: „Iată, Eu stau la ușă [ușa inimii tale] și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra”⁴ Îl poți primi chiar acum cu această rugăciune:

Dragă Iisus, Ți mulțumesc că Ți-ai dat viața pentru mine. Te rog să mă ierți pentru lucrurile greșite pe care le-am făcut, să vii în inima mea și să-mi dai darul Tău al vieții veșnice. Învață-mă mai multe despre iubirea Ta și umple-mă cu bucuria Ta și Duhul Tău Sfânt. Amin.

seama îngrozit că era o monedă de aur.

Întinse mâna să ia moneda înapoi însă apro-dul bisericii își puse mâna peste ea și îi spuse: „Odată pus, acolo rămâne!”

Bogatul se alină cu gândul și spuse cu voce tare: „Cel puțin voi primi mai mult credit în ceruri”.

„Ba nu”, răspunse aprodul ager la minte. „Tu vei primi credit doar pentru ceea ce *intenționai* să dăruiești!”

Biblia spune că „Pe cine dă cu bucurie îl iubește Dumnezeu”.¹ Cred că El ne evaluează în funcție de cum îi ajutăm pe alții, cu dragoste și bunătate, fiindcă așa ne tratează și El pe noi. Dar de ce am fi *bucuroși* să dăm ceva sau să slujim cuiva? Nu este cam greu să dăruiești, sau chiar să torni un pahar cu lapte? Ce te-ar face atât de fericit?

Iisus a explicat asta când a spus: „Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia dintre acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut”.² Slujindu-i pe alții devenim conductori pentru dragostea pe care Dumnezeu nu o poate dăruia în persoană și este ca și cum facem aceste fapte bune pentru Iisus Însuși. Nu-mi este ușor să-mi amintesc astea în

verva zilei. Iar uneori *nu vreau* să mi le amintesc!

Nu îmi place să fiu întreruptă când sunt ocupată. Presupun că nici fiicei mele nu i-a plăcut să fie întreruptă ca să toarne laptele surorii ei mai mici. Dar totuși a făcut-o și atunci de ce n-ar face-o cu bucurie? În felul acesta nu numai că îi binecuvântezi pe alții, dar te binecuvântezi și pe tine.

Dacă răspundem și noi cu bunăvoință la nevoile celorlalți este posibil să observăm o schimbare în noi înșine. Poate că nu ne mai deranjează atât de mult când trebuie să ne oprim din ce facem să-i ajutăm pe alții. Poate chiar ne place mai mult această versiune a noastră, mai veselă. Eu pot să recunosc că, dacă dăruiesc cu bucurie, o lume întreagă mi se deschide. Copiii răspund mai bine către mine și unul față de celălalt. Prietenii sunt mai bucuroși să vină în vizită. Soțul este mai distractiv să îl ai în preajmă. Totul este mai bine datorită veseliei.

MARA HODLER ESTE SCRITOARE LIBER-PROFESIONISTĂ. ACEST ARTICOL ESTE ADAPTAT DUPĂ UN PODCAST DE PE JUST I THINGS, UN SITE CREȘTIN DEDICAT FORMĂRII CARACTERULUI TINERILOR.

„FĂ-MI O TURTĂ”

Povestea noastră are loc în Israel, în jurul anului 850 î.Hr.¹ Erau vremuri triste și grele pentru un popor care suferea sub conducerea celui mai rău împărat pe care l-a avut vreodată. Ahab a adoptat religia păgână a soției lui, Izabela, închinarea la Baal, și sub conducerea lor profeții adevăratului Dumnezeu au fost uciși în mod sistematic.

Dumnezeu l-a trimis pe profetul Său, pe Ilie, la împăratul Ahab cu un mesaj amenințător: „Viu este Domnul, Dumnezeul lui Israel, al cărui slujitor sunt, că în anii aceștia nu va fi nici rouă, nici ploaie, decât după cuvântul meu.”

După ce a dat acest mesaj de avertizare, Ilie a fugit în pustiu. Dumnezeu l-a călăuzit spre un canion izolat, pe unde trecea un pârâiaș din care putea bea apă și a poruncit corbilor să-i aducă în fiecare zi bucăți de pâine și de carne.

Și, precum a profețit Ilie, nu a căzut nici un strop de ploaie. Pe măsură ce lunile călduroase treceau încet, soarele dogoritor își punea amprenta pe pământul încins al Israelului. Recolta a fost compromisă, sursele de apă au secat și era o foamete mare în țară. În cele din urmă chiar și sursa de apă a lui Ilie, pârâul

Cherit, a secat. Însă Dumnezeu i-a rămas fidel, încât exact în ziua în care pârâul a secat complet, i-a spus lui Ilie: „Scoală-te, du-te la Sarepta care ține de Sidon, și rămâi acolo. Iată că am poruncit acolo unei femei văduve să te hrănească.”

Sarepta era la mai bine de 160 de kilometri înspre nord depărtare de pârâul Cherit, iar Ilie a trebuit să străbată acea cale periculoasă pe jos. După câteva zile în care s-a luptat cu deșertul, dealurile stâncoase și cărările de munte, în final, Ilie a ajuns la Sarepta, un oraș de coastă al Libanului de astăzi. Obosit, transpirat și murdar, apropiindu-se de poarta cetății, Ilie a observat o femeie adunând vreascuri. „Apă!” a strigat el către ea. „Du-te și adu-mi, te rog, puțină apă într-un vas, ca să beau!”

Făcându-i-se milă de străinul obosit, femeia se ridică să-i aducă puțină apă. Atunci el o strigă din nou: „Adu-mi, te rog, și o bucată de pâine în mâna ta.”

Întorcându-se către el, femeia răspunse: „Viu este Domnul, Dumnezeul tău, că n-am nimic copt, n-am decât un pumn de făină într-o oală și puțin untdelemn într-un ulcior. Și iată, strâng două bucăți de lemne, apoi mă voi întoarce și voi pregăti ce am pentru mine și pentru fiul meu: vom mânca și apoi vom muri.”

1. Repovestire după 1 Regi 17

Ilie și-a dat seama că aceasta era văduva sărmană despre care promisese Dumnezeu că îl va hrăni și că va avea grijă de el, așa că îi răspunde cu îndrăzneală: „Nu te teme, întoarce-te și fă cum ai zis. Numai, pregătește-mi întâi mie cu untdelemnul și făina aceea o mică turtă, și adu-mi-o; pe urmă să faci și pentru tine și pentru fiul tău.” Apoi profeți: „Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: ‚Făina din oală nu va scădea și untdelemnul din ulcior nu se va împușina, până în ziua când va da Domnul ploaie pe fața pământului.’ ”

Cât de uimită a fost probabil acea femeie la o astfel de proclamare extraordinară! Probabil că s-a gândit în mintea ei: *I-am spus cât sunt de săracă și că strâng vreascuri să gătesc ultima turtă pentru mine și pentru fiul meu, după care vom muri de foame – cu toate astea el îmi cere să-i fac mai întâi lui o bucată!*

Însă vorbirea lui Ilie, cu autoritate în numele lui Dumnezeu, a convins-o că el este un om al lui Dumnezeu, un profet, așa că l-a crezut. S-a dus în grabă acasă și a strâns ultimele fărâme de făină de pe fundul vasului de pământ în care le ținea. Apoi a luat ulciorul cu ulei, l-a întors cu fundul în sus și a scurs din el ultimele picături de ulei. Când turta fu gata o duse lui Ilie.

Imaginează-ți această femeie umilă strângând

lucrurile și când pune la loc ulciorul pentru ulei, îl simte mai greu decât cu câteva minute în urmă. Înclinându-l numai puțin, nu-și veni a crede ochilor – din ulcior curge ulei proaspăt. Ulciorul era plin!

Punând jos ulciorul, se duse în grabă la vasul în care ținea făina și exclamă surprinsă când îi ridică capacul. În locul vasului gol și prăfuit, așa cum îl știa cu câteva minute în urmă, îl găsi plin ochi cu făină proaspătă. S-a întâmplat un miracol! Femeia a fost nespuse de recunoscătoare lui Dumnezeu pentru că și-a manifestat într-un mod atât de minunat binecuvântarea Sa. Și, precum a profețit Ilie, făina din vas nu s-a terminat, iar ulciorul cu ulei nu s-a golit pe toată perioada foametei. Ea a dat ce a putut, iar Dumnezeu a răsplătit-o peste așteptări!

Acesta este modul în care lucrează Dumnezeu: nu te va lăsa niciodată să-L întreci! El îți va da întotdeauna cu mult mai mult decât i-ai dat tu. Cu cât îi dai mai mult, cu atât mai mult îți va da și El înapoi. Mulți oameni gândesc: *Când voi avea mai mult decât am nevoie, când voi fi bogat, atunci, poate, voi începe să dau și la alții, îi voi ajuta pe săraci și voi susține munca pentru Dumnezeu.* Însă Dumnezeu spune: „Începe să dai din ceea ce ai astăzi și atunci Eu îți voi da mai mult”.

CURTIS PETER VAN GORDER

SATISFACE O NEVOIE

Ted și Dorothy formau un cuplu tânăr și cumpăraseră farmacia Wall Drug într-un orașel din vestul Statelor Unite, în anii 1931. Pe vremea aceea farmaciile erau mai degrabă ca niște magazine de cartier care vindeau diferite produse și băuturi, deci aveau potențial. Din păcate orașul avea doar 326 de oameni, toți săraci. Afacerea mergea prost și de-abia o țineau pe linia de plutire. Însă ei simțeau că au o chemare: își făceau prieteni, le asigurau oamenilor asistență medicală și se simțeau parte din comunitate.

S-au decis să încerce cinci ani și dacă magazinul nu ar fi avut succes atunci ar fi încercat altceva. Într-o după-amiază, pe la sfârșitul acestei perioade de cinci ani stabilită de ei, Dorothy încerca să-și pună fiica la culcare de după-masă, deși era aproape imposibil cu zgomotul traficului. Atunci i-a venit o idee: *De ce au nevoie acești călători? Probabil le este cald și sunt însetați deci, de ce n-am pune un semn că oferim apă cu gheață gratis?*

Și-au pus în aplicare ideea și, spre surprinderea lor, a funcționat! Oamenii intrau în magazin pentru apă cu gheață și dacă tot s-au oprit cumpărau și altele necesare. Ted comentă: „De atunci nu ne-au mai lipsit clienții. Vara următoare am fost nevoiți să angajăm opt fete să ne ajute, iar după

câțiva ani aveam și 20.000 de clienți pe zi în zilele de vară călduroase.”

De la începuturile sale umile, această afacere a ajuns o atracție turistică cu un hotel, o capelă pentru călători, o galerie de artă, programe artistice live, un dinozaur de 24m și multe altele. Recent Wall Drug a avut profit de 10 milioane \$ și a atras în jur de 2 milioane de vizitatori la un oraș a cărui populație nu a depășit niciodată 800 de oameni.

Governatorul statului a comentat astfel succesul lui Ted: „El este un tip care și-a dat seama că apa cu gheață se poate transforma într-un succes fenomenal în mijlocul unui deșert semi-arid.”

Fiul lor a preluat afacerea și, de-a lungul anilor, deși s-au confruntat cu provocări, le-au făcut față cu același spirit creativ și cu ospitalitatea care le-a oferit succesul inițial.

Și da, ei încă dăruiesc apă cu gheață gratis, fiindcă oamenii încă însetează.

CURTIS PETER VAN GORDER ESTE SCENARIST ȘI MIM ȘI A LUCRAT 47 DE ANI ÎN PROIECTE MISIONARE ÎN 10 ȚĂRI DIFERITE. EL ȘI SOȚIA LUI, PAULINE, TRĂIESC ÎN PREZENT ÎN GERMANIA.

MARIE ALVERO

BĂNUȚUL VĂDUVEI

Iisus și ucenicii Săi erau în templu și observau oamenii care puneau donații. Un om bogat s-a apropiat cu mare pompă de urna pentru donații să atragă atenția oamenilor la cât de mult dona el. După el a urmat o văduvă. Ea a pus discret în urnă doar doi bănuți, monedele cu cea mai mică valoare monetară. Ucenicii au șușotit între ei în legătură cu donația ei amărâtă însă, spre surprinderea lor, Iisus le-a spus că ea a dat mai mult decât oricine altcineva, fiindcă a dat tot ce avea.¹

Dacă mă pun pe mine în locul văduvei o înțeleg că nu s-a simțit prea mândră de donația ei. Știa ce se putea cumpăra cu doi bănuți, dar nu s-a descurajat să nu doneze. Biblia nu ne mai spune altceva despre această văduvă dar presupun că dacă ar fi avut mai mulți bani ar fi fost generoasă și cu aceia.

Asta înseamnă să trăiești o viață de generozitate – să te întrebi *întotdeauna* „Ce pot dărui? Ce am eu ce ar putea fi de folos altuia în nevoie?”

Eu, când privesc în jur, mă simt copleșită de nevoia pe care o observ. Există mulți oameni buni și organizații și cauze care au nevoie urgentă de ajutor și bani pentru misiunile lor. Cum să

știi care cauză merită și este sinceră și eficientă și care nu este? Sinceră să fii, simt că ar fi mai bine să le ignor pe toate și să nu dau la nimeni.

Dar în loc să creez scuze pentru mine însămi, găsesc că este mai util să-mi fac un plan ca să pot dărui regulat. Iată ce facem noi:

- **Automatism:** În fiecare lună avem câteva locuri unde dăruim fără să mai gândim.

- **Timp:** Asta poate să însemne să ne oferim voluntar la unele proiecte, la școală, la biserică, dar și să organizăm o cină, să ieșim la o cafea cu un prieten, să ajutăm pe cineva să-și completeze formularele de impozit sau pentru medicamente, sau orice altceva ce ai face pentru alții.

- **Ocazii spontane:** Dacă ești obișnuit să dăruiești regulat vei observa ocaziile care ți se prezintă. Uneori este bine să-ți depășești limitele, chiar dacă este un mic inconvenient sau este nepractic, cum a fost pentru văduvă.

Fie că dăruiești din abundența sau din sărăcia ta, aproape întotdeauna ai ceva de dărui. Îți va face bine ție și va face bine altora.

MARIE ALVERO A FOST MISIONARĂ ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA TRĂIEȘTE FERICITĂ ȘI ACTIVĂ CU SOȚUL ȘI COPIII EI ÎN TEXAS, SUA.

1. Vezi Luca 21:1-4.

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

DĂRUIEȘTE ALTORA

Acceptă ocaziile să dăruiești. Încearcă să găsești ceva de dăruit în fiecare zi – fie că este un zâmbet, un compliment, timpul tău, răbdarea de a asculta, o porție de mâncare, un obiect de care nu mai ai nevoie sau o vorbă bună. Întotdeauna există ceva ce poți dărui altora.

Să nu fii niciodată mulțumit doar cu ce ai dăruit din inima ta ieri. Imaginează-ți fiecare zi ca fiind o ocazie nouă în care poți dărui pe cât de mult poți.

Chiar și faptele simple de bunătate și grijă vor avea un efect de lungă durată și vor aduce iubirea și binecuvântarea Mea în viețile altora. Adu o rază de speranță în viețile celor cu care

intri în contact azi. Dragostea pe care o dăruiești nu este risipită. Nu rămâne neobservată. Fiecare faptă bună, oricât de mică, își pune amprenta deci, lasă-Mă să lucrez prin tine să împart iubirea Mea celor în nevoie.

Revarsă iubirea Mea; dăruiește-o din abundență în jurul tău. Dăruiește-o prin încurajări, prin laude, cu o mână de ajutor oricând poți. Să fii dragostea Mea pentru alții. Ia mâna cuiva și spune-i cât de mult îl apreciezi. Spune-i cât de special este. Fiecare om este special pentru Mine, iar tu îi poți ajuta pe oameni să simtă dragostea Mea.